

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 234. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500967239600/facsimile.pdf> (tilgået 20. juni 2021)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

angaaer, Hr. James Gray, saa ere der endog dem, der sige, at han har kastet sine Øine paa Laura derhøi.
»Nei, hun eiede rigtignok ikke meget, da De gifte Dem med hende; men De vidste dog nok, hvad De gjorde; thi siden, da vi vandt Processen mod hendes Slægtning, og da De fik den store Plantage, da vendte Bladet sig, Hr. Greenwood.«

»Ak, det er jo Galskab, Hr. James Gray; ja før, da der dog maaskee var Udsigt til, at van Gehlmuyden vilde give ham en Deel af sin Formue, da var det en anden Sag, da maatte man finde sig i Meget; men nu, han eier jo ingen Ting, Hr. Gray, og Lauras Moder eiede da heller ikke meget.«

»Ak, den Proces kostede mig mere, end den hele Plantage er værd; og jeg skal gjøre Laura et saadant Overslag, at hun skal see, der ikke tilkommer hende en Skilling.«

»Nu, i det Overslag vilde jeg nok tilføie et Par Antegninger, hvis jeg havde med den Sag at bestille. Men tillader De ikke, at vi gaar ind i Deres Contoir? thi vi have endnu adskillige vigtige Sager at afhandle.«

Laura havde ikke med et eneste Ord blandet sig i denne Samtale. Hun blev endnu siddende stille et Øieblik med Haanden under Kinden, da de andre To vare borte. »Noget maa der skee, før det er for sildigt,« sagde hun omsider, derefter stod hun op, tog et Lys og gik sin Vei.

Da Advokaten var kommen hjem, og Jack Turner havde fulgt ham ind i hans Værelse og tændt hans

Lys, vinkede han til Jack, at han skulde blive; derefter gik han nogle Gange taus op og ned ad Gulvet.

»Hør, Jack!« sagde han omsider, »der er kommen en Mand her til Byen, som hedder van Gehlmuyden, det er en meget rig Mand. Jack, hans Bolig vil Du finde opskreven her!« Dermed rakte han ham en lille Lap Papir.

»Meget godt, Hr. Advokat.« svarede Jack, idet han betragtede Papiret.

»Du skal gaac hen til ham i Morgen tidlig, dog ikke altfor tidlig heller, imellem Elleve og Tolv, det er den bedste Tid, og Du skal sige ham, at Du er sendt fra Hr. Groenwood for at hjælpe ham med Commissioner, eller med hvad der forresten kan forefalde. Siig ham, at Din Tjeneste aldeles ikke skal koste noget, og løb for ham, hvorhen han ønsker det. Dermed vil Du allerbedst vinde hans Velvillie.«

»Og skal jeg da slet intet have for min Umage?«

»Ikke en Skilling, siger jeg Dig; og skulde der forekomme nogle meer indviklede Spørgsmaal, især af juridisk Natur, saa underret mig strax derom!«

»Godt! det skal skee, Hr. Advokat.«

»Og hør! der er nu denne Robert Fulton, som Du veed, ham maae vi dog ogsaa see at hjælpe frem paa den Vei, han gaacr. Han har en underlig Plan for, dertil behøver han baade Arbeidere og rede Penge; de sidste maa Du skaffe ham, Jack, jeg veed, Du kjender mange Slags Folk, der ere brugelige til Sligt.«

»Jeg havde dog ikke troet, at Hr. Advokaten var saa velstemt for ham, saa De vilde gjøre noget for at hjælpe ham frem,« sagde Jack Turner.

»Ja, seer Du, det er just ikke noget meget fornuftigt Værk, han har for, og det ønskede jeg nu, at han selv skulde documentere og bevise saa grundigt, som muligt. Det er en Grille af mig, en Spøg, som jeg nok vil opoffre noget paa. Thi at hans Plan maa mislykkes, det falder af sig selv, og hvis vi saaledes kunne hjælpe til, saa dette bliver aabenbart for den hele By, saa have vi ovenikjøbet gjort en god Gjerning; thi det var jo dog muligt, at han paa den Vei kunde cureres for sin Galskab.«

»Ja, jeg forstaaer det, Hr. Advokat; jeg veed ogsaa, at han alt har været paa flere Steder for at kjøbe en Dampmaskine.«

»Jeg vil ikke gjøre ham nogen videre Fortrød, Jack, jeg vil kun vise Verden, til hvilket Slags Mennesker han hører. Det Bedste var, hvis vi kunde bringe det dertil, at han flygtede bort og aldrig meer lod sig see her i Byen. Derfor behøver Du ikke at lade ham faae Pengene paa altfor gode Vilkaar heller.«

»Jeg skal gjøre, hvad jeg kan, Hr. Advokat. Der har ellers været en Mand her i Aften, som Herren nok kjender, han hedder Dusty Nickels; han er nu nærved at faae en Proces paa Halsen for Bedragerie, der kan blive meget farlig for ham, hvis ikke Hr. Advokaten kan tilveiebringe et Forlig, før nogen Jury faaer fat paa Sagen.«

»Vi maae see at hjælpe ham, hvis vi kunne, Jack, thi rigtignok er denne Dusty Nickels en stor Kjeltring; men det kan han vel ikke gjøre syndelig ved. Sligt ligger som oftest i Constitutionen, i Blodet eller i en afvigende Tilstand af Organerne, det er altsaa en legemlig Sygdom, derom ero nu de

fornuftigste Læger enige. God Nat, Jack! Brug nu Din Conduite! Men hvad Du saa gjør, saa maa mit Navn blive udenfor Sagen, det maa Du vel huske.«

Med disse Ord tog Advokaten et Lys og gik ind i sit Sovekammer.

»Jeg forstaaer det nok,« sagde Jack, da han var bleven alene; »thi hvis ikke denne Robert Fulton havde været saa stor en Æsel, saa havde han let kunnet blive min Herre en farlig Medbeiler, derfor skal han nu fremstilles til Latter for Frøken Laura og for den hele By. — Hent, hvis jeg kunde sælge ham en gammel Dampkedel, der springer ved det første Forsøg — men Ulykken er, at han forstaaer sig noget derpaa, thi han har jo selv givet sig af med Sigt. — Men jeg vil see at faae Dusty Nickels i Tjeneste hos ham, thi han er en ganske flittig Arbeider, naar han vil, skjøndt hans Villie vel ikke varer synderlig længe. — Ja, ja, det er et godt Indfald, jeg vil endnu forbedre min Principals Plan; og det skulde gaae underligt til, hvis han ikke selv tilsidst maatte tilstaae, at Lærlingen her har overgaet Mesteren.«

ANDET CAPITEL.

Den næste Morgen traadte Fultons Værtinde ind i hans Værelse med et lille Brev i Haanden, hvilket hun rakte ham. Udskriften var fin og zierlig, dog vidnede den ikke om nogen øvet Haand. »Hvem har bragt det?« spurgte Fulton med Forundring. »En Neger,« svarede Værtinden, »han venter paa Besked udenfor.«